

वा०रा०

॥७०॥

॥२२॥ राज्यमयाचत भरताय दातुमितिशेषः ॥२३॥ अभिषेकादपि परमधिकं प्रियं यथाभवति तथा मनसा पूर्वमंगीकृत्य वाचाप्यंगीकृतवान् ॥२४॥ सीता रामं स्तौति ॥
दद्यादिति ॥२५॥ समादिशद्द्वुप्रकारं रक्षणाय निवेदितवान् ॥२६॥ तस्याग्रतः प्रस्थिता वनचारिणी अभूवमितिशेषः ॥२७॥ २८॥ भर्तुर्दशरथस्य पुरा अदृष्टमिति
च्छेदः ॥२९॥ ३०॥ जीवितानुग्रहः जीवितानुग्रहकरः कालः कृतः परिच्छिन्नः ॥३१॥ अपगमानः ॥ इतिरामा० श्रीरा० रा० वा० सु० त्रयस्त्रिंशः सर्गः ॥३३॥ ॥७॥

सराजासत्यवाग्देव्यावरदानमनुस्मरन् ॥ मुमोहवचनं श्रुत्वा कैकेय्याः क्रूरमप्रियं ॥२२॥ ततस्तं स्थविरो राजा सत्यधर्मे व्यवस्थितः ॥
ज्येष्ठं यशस्विनं पुत्रं रुद्राज्यमयाचत ॥२३॥ सपितुर्वचनं श्रीमानभिषेकात्परंप्रियं ॥ मनसा पूर्वमासाद्य वाचा प्रतिगृहीतवान् ॥२४॥
दद्यान्न प्रतिगृहीयात्सत्यं ब्रूयान्न चानृतं ॥ अपि जीवितहेतोर्हिरामः सत्यपराक्रमः ॥२५॥ सविहायोत्तरीयाणि महार्हाणि महायशाः ॥
विस्तृत्य मनसाराज्यं जनन्यै मां समादिशत् ॥२६॥ साहंत स्याग्रतस्तूर्णं प्रस्थिता वनचारिणी ॥ नहि मे तेन हीना या वासः स्वर्गेऽपि रोचते
॥२७॥ प्रागेव तु महाभागः सौमित्रिर्मित्रनंदनः ॥ पूर्वजस्यानुयात्रार्थे कुशचीरैरलंकृतः ॥२८॥ ते वयं भर्तुरादेशं बहुमान्यदृढव्रताः ॥
प्रविष्टास्मपुरादृष्टं वनं गंभीरदर्शनं ॥२९॥ वसतो दंडकारण्ये तस्याहममितौजसः ॥ रक्षसापहृता भार्या रावणेन दुरात्मना ॥३०॥
द्वौ मासौ तेन मे कालो जीवितानुग्रहः कृतः ॥ ऊर्ध्वं द्वाभ्यां तु मासाभ्यां तत्स्यक्ष्यामि जीवितं ॥३१॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकी
ये आदिकाव्ये सुंदरकांडे त्रयस्त्रिंशः सर्गः ॥३३॥ ॥७॥ ॥७॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हनुमान्हरिपुंगवः ॥
दुःखादुःखाभिभूतायाः सांत्वमुत्तरमब्रवीत् ॥१॥ अहं रामस्य संदेशाद्देवि दूतस्तवागतः ॥ वैदेहिकुशलीरामः सत्वां कौशलमब्रवीत् ॥२॥

खादुःखाभिभूताया इत्यलुगार्थः ॥ दुःखपरंपरास्विन्नाया इत्यर्थः ॥१॥ तव समीपमिति शेषः ॥२॥

सु० कां०

॥७०॥